

Но са почудны онія, на кои се радува вънтрѣ въ царство свое. Управлява искусно на мирно време сосъ наймудры законы. Знае да истогнява гордость, немужество и всички искусства кои не служатъ за друго, само да ласкають злы дѣянія; трудисе непрестанно да напредн за да процавтатъ разны художества, кои са полезни и потребны за истинную жизненну нужду, а наипаче земледѣліе. Сосъ него ще имъ доведе довольно всички нуждны работы. Послушницы негови трудолюбиви, простонравни, благодарни даживеять сосъ мало, добывать съ голѣму леснину нуждныя жизненны работы сосъ земледѣліе, за това се умножаватъ безчисленно множество. Отъ здѣ послѣдува, щото въ едно такова царство да има безчисленно множество народъ, здравъ, мужественъ, обученъ да любви добродѣтель, да бѣга отъ лѣньность и сластолюбіе, да се не бои отъ смерть кога е нужда, и да предпочита подобрѣ да умре, неже да изгуби оную свободу що се наслаждава подъ державу единого толико мудраго царя, кой опрѣдѣли да не царствува, само да постави да царствува правда. Ако нѣкой сосѣдъ ратникъ щеше нападн на неговаго народа, може да го не найде достойна да му се сопротиви и ополчи въ сраженіе, или да обсади нѣкой градъ; но ще го найде непобѣдима ради свое множество, ради храбрость, ради терпѣніе въ трудѣхъ, ради искусство, за да терпи злостраданія, ради мужество що има во бранѣхъ, и ради одну добродѣтель, коя отъ всичкія злощастія не ослабѣва! И ако таковъ царь не ще бы довольно искусенъ да управлява онъ самъ воинство свое, може обаче да превручи власть сію человекомъ ис-